

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8Co/129/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6117250288
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Zuzana Hartelová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2019:6117250288.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Zuzany Hartelovej a členiek senátu Mgr. Kataríny Beniačovej a JUDr. Táne Rapčanovej, v právnom spore žalobcu: CREDITEXPRESS Slovensko, s. r. o., so sídlom Záhradnícka 4882/46, Bratislava - mestská časť Ružinov, IČO: 35 974 141, zastúpeného splnomocnenou zástupkyňou JUDr. Ľudmilou Jurčovou, advokátkou so sídlom I. XXX/X, H., proti žalovanej: Z. H., rod. H., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom A. H. XXXX/X, M., adresa na doručovanie: XX C. D. C. XXXXX X. G. X., Francúzska republika, o zaplatenie sumy 1.861,94 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Ružomberok č. k. 3Csp/36/2018-140 zo dňa 11. decembra 2018, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výroku I., v časti splatnosti uloženej povinnosti žalovanej, potvrdzuje.

Vo zvyšnej časti zostáva rozsudok okresného súdu nedotknutý.

Žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Ružomberok rozsudkom č. k. 3Csp/36/2018-140 zo dňa 11. 12. 2018 uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 1.189,25 eur spolu s úrokom z omeškania 5,05 % ročne zo sumy 1.189,25 eur od 17. 02. 2015 do zaplatenia, a to všetko v splátkach vo výške 40,- eur mesačne, splatných vždy k poslednému dňu kalendárneho mesiaca, počnúc mesiacom nasledujúcim po mesiaci, v ktorom rozsudok nadobudne právoplatnosť, až do úplného zaplatenia dlžnej sumy, pod sankciou straty výhody splátok. Žalobcovi súd priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovanej v rozsahu 100 %, o výške ktorej rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozsudku.

V odôvodnení konštatoval, že žalobca sa podanou žalobou domáhal voči žalovanej zaplatenia sumy 1.861,94 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne z tejto sumy od 17. 02. 2015 do zaplatenia na základe zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru s poistením pre fyzické osoby č.: BSU-00-0001936253 uzavretej dňa 12. 02. 2013 medzi jeho právnym predchodcom - U. H. Z. H. a žalovanou.

Súd vo veci rozhodol citujúc ust. § 261 ods. 6 písm. d), § 497 Obchodného zákonníka v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, § 369 ods. 1 až 3 Obchodného zákonníka účinného ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru (k 17. 02. 2015), § 1 ods. 2, § 2, § 9 ods. 1, 2 písm. g), i), § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere (ďalej len „zákon č. 129/2010 Z. z.“), § 52, § 53, § 3 ods. 1, § 39, § 41, § 457 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy.

Súd mal preukázanú existenciu právneho vzťahu medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou na základe zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru s poistením pre fyzické osoby uzavretej dňa 12.

02. 2013, predmetom ktorej bolo poskytnutie spotrebiteľského úveru právnym predchodcom žalobcu žalovanej vo výške 2.500,- eur, ktorý sa táto zaviazala vrátiť v pravidelných týždenných splátkach v počte 72 s výškou splátky 57,81 eur. Zmluvné strany dojednali úrokovú sadzbu úveru 18,30 %. Termín konečnej splatnosti úveru je do 6 rokov od splatnosti prvej mesačnej anuitnej splátky, termín splatnosti pravidelných mesačných anuitných splátok je 14. dňa príslušného mesiaca. RPMN bola uvedená 23,73 %, priemerná hodnota RPMN 19,37 %. Zmluvné strany dojednali poistenie pre prípad smrti a úplnej invalidity s výškou mesačného poistného 0,64 eur. Výška celkovej čiastky, ktorú musí dlžník zaplatiť je 4.428,32 eur. Žalovaná porušila povinnosť splácať poskytnutý spotrebiteľský úver, preto pôvodný veriteľ vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru dňa 12. 02. 2015.

Súd po preskúmaní zmluvy o spotrebiteľskom úvere zistil, že táto neobsahuje uvedenie celkovej výšky spotrebiteľského úveru, resp. táto je uvedená nesprávne, keď podľa zmluvy je celková suma, ktorú musí žalovaná zaplatiť v súvislosti s poskytnutým úverom, vo výške 4.428, 32 eur, avšak vynásobením počtu splátok 72 s výškou jednotlivej splátky 57,81 eur vyjde celková výška spotrebiteľského úveru vo výške 4.162,32 eur, čo je o 266,- eur menej, ako je uvedené v predmetnej zmluve. Z uvedeného dôvodu považoval súd spotrebiteľský úver za bezúročný a bez poplatkov v zmysle § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z.

Súd zároveň dospel k záveru, že dojednaná úroková sadzba je v rozpore s ust. § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, keď priemerné úrokové miery podľa úrovekovej štatistiky NBS za obdobie I. štvrtrok 2013 pri spotrebiteľských a ostatných úveroch pre domácnosti nad 5 rokov predstavovala 10,11 % ročne a za celý rok 2013 v priemere 10,26 % ročne, zatiaľ čo dojednaná úroková sadzba bola vo výške 18,30 % ročne. Z uvedeného dôvodu súd dospel k záveru o neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere v celom rozsahu z dôvodu jej rozporu so zákonom a s dobrými mravmi. Preto súd konštatoval oprávnenosť nároku žalobcu na istinu vo výške 1.189,25 eur, t. j. poskytnutý úver vo výške 2.500,- eur ponížený o plnenie žalovanej vo výške 1.310,75 eur a príslušenstvo - úrok z omeškania zo zníženej sumy istiny počnúc dňom nasledujúcim po dni doručenia oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru.

Nakoľko žalovaná v spore nenamietala žalobcom tvrdené skutočnosti týkajúce sa poskytnutie úveru, jeho splácania, vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru či postúpenia pohľadávky, súd žalobe v celom rozsahu vyhovel.

Súd povolil žalovanej splniť si svoju povinnosť v splátkach vo výške 40,- eur mesačne, pod sankciou straty výhody splátok s poukazom na ustanovenia § 232 ods. 3 vety druhej Civilného sporového poriadku (ďalej len „C. s. p.“) zohľadniac, že žalovaná je poberateľkou starobného dôchodku vo výške 230,- eur, má zdravotné problémy (diabetes, epilepsia), v súvislosti s ktorými uhrádza výdavok na lieky vo výške 90,- eur mesačne, keď nevyhnutné životné náklady v súvislosti s ubytovaním a stravou si žalovaná uhrádza výkonom práce - pomoc v domácnosti.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1, § 262 ods. 1, 2 C. s. p. a žalobcovi, ktorý bol v konaní v celom rozsahu úspešný, priznal voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. Podaním doručeným okresnému súdu v lehote na podanie odvolania sa žalovaná domáhala zníženia výšky splátok uloženej povinnosti.

Uviedla, že jej dôchodok je 248,40 eur mesačne, z ktorého jej je sťahovaná suma na úhradu dlhu voči elektrárnam a ostáva jej len životné minimum, t. j. 233,96 eur. Uhrádzať splátky vo výške 40,- eur je pre ňu preto priveľa, z ktorého dôvodu žiada o nižšie splátky.

3. Okresný súd žalovanú uznesením zo dňa 15. 05. 2019 vyzval na doplnenie jej podania, a to na doplnenie rozsahu v akom rozhodnutie súdu napáda, z akých dôvodov považuje rozhodnutie za nesprávne a čoho sa domáha. Žalovaná na výzvu súdu nereagovala.

4. Odvolací súd po predložení sporu súdom prvej inštancie pri právnom posúdení podania žalovanej, vzhľadom na absenciu jeho označenia ako odvolania, vychádzal z ust. § 124 ods. 1 C. s. p., v zmysle ktorého sa každé podanie posudzuje podľa jeho obsahu. V ust. § 124 ods. 1 C. s. p. ide o dôležité interpretačné pravidlo, ktorého zmyslom je posúdiť podanie tak, aby jeho výklad zodpovedal skutočnej vôli konajúcej osoby v čase urobenia tohto úkonu. Pri posudzovaní procesného úkonu strany konania podľa jeho obsahu nemôže súd určitému úkonu dávať iný význam, než ktorý zodpovedá obsahu úkonu, jeho vnútornej skladbe, logike, zvolenej argumentácii, v úkone použitým výrazovým prostriedkom a celkovému zmyslu úkonu strany konania (viď rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Cdo 128/2010). Z podania žalovanej je zrejmy nesúhlas s výškou splátok určených v rozhodnutí okresného súdu, ktorým žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi žalovanú sumu v mesačných splátkach vo výške 40,- eur, preto odvolací súd toto podanie žalovanej posúdil ako odvolanie proti

rozsudku okresného súdu, a to čo do výšky splátok, t. j. čo do splatnosti uloženej povinnosti. Odvolací súd, vychádzajúc z obsahu podania žalovanej, zároveň na rozdiel od súdu prvej inštancie nezistil také nedostatky odvolania, ktoré by bránili jeho prejednaníu odvolacím súdom. Z obsahu podania žalovanej je zrejmé v akom rozsahu napadnutý rozsudok napáda - čo do výšky splátok uloženej povinnosti, čoho sa domáha - zníženia týchto splátok, keď s poukazom na dôvody uvedené v odvolaní možno dospieť k záveru, že žalovaná v tomto smere nesúhlasí s vyhodnotením skutkového stavu súdom prvej inštancie.

5. Žalobca k podaniu žalovanej, ktoré mu bolo doručené odvolacím súdom, stanovisko nezaujal.

6. Vychádzajúc z uvedeného krajský súd ako súd odvolací (§ 34 C. s. p.), po zistení, že odvolanie bolo podané včas, oprávnenou stranou konania (§ 362, § 359 C. s. p.), proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 355 ods. 1 C. s. p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 a contrario C. s. p.) preskúmal rozsudok okresného súdu v napadnutom rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 380, § 379 C. s. p.) a rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti podľa § 387 ods. 1 C. s. p. ako vecne správny potvrdil. Odvolanie žalovanej čo do splatnosti uloženej povinnosti vyhodnotil odvolací súd ako nedôvodné.

7. Z napadnutého rozhodnutia vyplýva, že súd pri určení splatnosti uloženej povinnosti aplikoval ust. § 232 ods. 3 vety druhej C. s. p. Z ust. § 232 ods. 3 C. s. p. vyplýva, že lehotou na splnenie povinnosti uloženej v rozsudku je v zásade lehota troch dní. Citované ustanovenie ale súdu umožňuje, vzhľadom na osobitné okolnosti každého prípadu, určiť aj lehotu dlhšiu, čo, vychádzajúc z ust. § 232 ods. 4 C. s. p., nevylučuje zároveň možnosť určiť, že peňažné plnenie možno plniť v splátkach, pričom súd určí zároveň výšku splátok a podmienky splatnosti. Hľadiská pre úvahu súdu, ak má priznať žalovanému, ktorého platobnú povinnosť určil, dlhšiu lehotu na plnenie či výhodu splátok, sú najmä výška priznaného plnenia, platobná schopnosť žalovaného i v konaní prejavovaná snaha o plnenie záväzku, možnosť žalobcu domáhať sa plnenia jednotlivých splátok v prípade ich nedodržania, skutočnosť, či by dlhšie lehota na plnenie či prípadné nedodržanie plnenia jednotlivých splátok nebolo vzhľadom k osobným pomerom príliš ťaživé a pod.

8. Vychádzajúc z uvedeného podľa názoru odvolacieho súdu je rozhodnutie súdu prvej inštancie, ktorým žalovanej umožnil uhradiť dlh v splátkach vo výške 40,- eur mesačne, správne, keď súd prvej inštancie pri určení výšky splátok zohľadnil výšku príjmu žalovanej ako aj výdavky prezentované v priebehu prvoinštančného konania, napriek tomu, že žalovaná svoje tvrdenia nepreukázala. Pokiaľ žalovaná v odvolaní poukazuje na zrážky, ktoré sú jej z jej príjmu vykonávané, uvedenú skutočnosť v konaní pred súdom prvej inštancie netvrdila, pričom túto skutočnosť zároveň nepreukázala ani v rámci odvolacieho konania. Žalovaná nešpecifikovala kedy jej mal tento dlh vzniknúť, resp. kde jej tento záväzok vznikol (žalovaná v súčasnosti žije vo Francúzsku) ani v akej výške. V tejto súvislosti nemožno opomenúť ani skutočnosť, že splátky určené súdom sú dokonca nižšie než boli splátky dohodnuté v zmluve o úvere (57,81 eur), pričom len úhrada žalovanej istiny v takto určenej výške bude trvať skoro dva a pol roka. Vzhľadom na uvedené skutočnosti nepovažoval odvolací súd odvolanie žalovanej v časti splatnosti uloženej povinnosti za dôvodné.

9. S poukazom na uvedené skutočnosti a závery odvolací súd rozsudok okresného súdu v napadnutej časti podľa § 387 ods. 1 C. s. p. ako vecne správny potvrdil.

10. Vo zvyšnej časti, ktorá nebola napadnutá odvolaním žiadnej zo strán konania, zostal rozsudok okresného súdu rozhodnutím odvolacieho súdu nedotknutý.

11. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1, § 262 ods. 1, § 255 ods. 1 C. s. p. Úspešnou stranou odvolacieho konania bol žalobca, a to v celom rozsahu, preto mu v zmysle § 255 ods. 1 C. s. p. voči žalovanej vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Nakoľko však žalobcovi v odvolacom konaní, ktorého predmetom bola navyše len splatnosť uloženej povinnosti, žiadne trovy nevznikli, odvolací súd, vychádzajúc zo zásady hospodárnosti konania, žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal (v dôsledku čoho nie je následne potrebné rozhodovať o výške trov odvolacieho konania podľa § 262 ods. 2 C. s. p., ktorá v danom prípade predstavuje 0,- eur).

12. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 (za) : 0 (proti).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 C. s. p.)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 C. s. p.)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1, 2 C. s. p.)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 C. s. p.)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 C. s. p.)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. (§ 427 ods. 1 C. s. p.)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 C. s. p.)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 C. s. p.)